

SYKSYN

Valo

Elysanomat 5 2026, Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry

Samuel Reinaru:
Odottamaton vieras,
s. 4

Antero Rasilainen:
Elyn työnäkymät
Virossa 2027-2028,
s. 6

Virvoittavaa vettä sinulle
- Ulla Saunaluoman puhe
evankelisilla kesäjuhlilla
Ikaalisissa, s. 8

ELYN tiedote 5 2026

Sisällysluettelo

- s. 3 Kutsu kulkee ihmiseltä ihmiselle *Satu Kivisaari*
- s. 4 Odottamaton vieras *Samuel Reinaru*
- s. 6 Elyn työnäkymät Virossa 2027-2028
Antero Rasilainen
- s. 8 Virvoittavaa vettä sinulle *Ulla Saunaluoma*
- s. 10 Rakkain Siionin kanteleen lauluni *Markus Silvola*
- s. 12 Risti jää, kun muu häviää *Pekka Kiviranta*
- s. 14 Elyn työntekijöiden arkea ja unelmia
Satu Kivisaari ja Erja Kuhalampi
- s. 16 Psalmi puhuttelevat monin eri tavoin
Kimmo Niskala
- s. 18 Yhteys lähettäjäseurakuntiin kantaa
- Elyn lähetystyöntekijöiden kuulumisia
- s. 20 Elyn ja Lapuan tuomiokirkkoseurakunnan
yhteiset kesäkirkot kyläkirkoissa
Ulla Latomäki ja Erja Kuhalampi
- s. 22 Tapahtumakalenteri

Kannen kuva

Pia Ruotsala, Kambodžan kirkon perheneuvonnan konferenssista pariskunnille Phnom Penhissä 30.5.2026.

Kuvassa Cheng Lyda (vaimo) ja Cheang Seng (aviomies).

Elylehti

Toimituksen sähköposti: ely@evangeliset.net

Lehden toimitus: Elyn lehtitoimikunta

Päätoimittaja: Antero Rasilainen

Toimitussihteeri: Erja Kuhalampi

Taitto: Virpi Tuominiemi

Painopaikka: Tampereen Offsetpalvelu Oy

ISSN-L 1799-9731

ISSN 1799-9731 (painettu)

ISSN 1799-974X (verkkojulkaisu)

Elylehti on Evangelinen lähetysyhdistys - ELY ry:n jäsenlehti.

ELYN työntekijät:

Oiva Hujanen, aluepastori ja lähetystyöntekijä

p. +358 40 526 9096

Sähköposti: oiva.hujanen@evangeliset.net

Satu Kivisaari, lähettäjätöiminnan johtaja

p. +358 50 563 6079

Sähköposti: satu.kivisaari@evangeliset.net

Antero Rasilainen, toiminnanjohtaja

p. +358 45 134 4634

Sähköposti: antero.rasilainen@evangeliset.net

Joona Toivanen, lähetysjohtaja

p. +358 44 2487229

Sähköposti: joona.toivanen@evangeliset.net

Janne Vuorela, viestinnän asiantuntija

p. +358 40 025 1560

janne.vuorela@evangeliset.net

Toimisto:

PL 49, 43501 Karstula

Virpi Tuominiemi, toimistonhoitaja

p. +358 40 415 9416

Sähköposti: ely@evangeliset.net

Elylehti, toimitussihteeri:

erja.kuhalampi@evangeliset.net

Jani Latva-Nikkola, puheenjohtaja, Kurikka

Vuokko Orjala, varapuheenjohtaja, Lohtaja

Päätili:

K-S OP IBAN FI28 5114 0220 0343 69

Lakeuden POP IBAN FI26 4747 0010 1553 49

Keräystili:

K-S OP IBAN FI06 5114 0220 0380 63

Rahankeräyslupa

Luvan saaja: Evangelinen lähetysyhdistys - ELY ry (2243354-4)

Luvan myöntäjä: Poliisihallitus

Luvan nro: RA/2021/1097

Myöntämisaikajako: 1.9.2021

Toimeenpanoaika: 1.9.2021, voimassa toistaiseksi

Toimeenpanoalue: Koko maa pois lukien Ahvenanmaa

Toimeenpanija: Evangelinen lähetysyhdistys - ELY ry

Varat käytetään lähetyskentillä Venäjällä, Virossa, Sambiassa ja Kongossa paikallisten kirkkojen työn tukemiseen (opetus, koulutus, musiikkityö, rakennusprojektit, diakoninen avustustoiminta, seminaarien järjestäminen). Lisäksi varoja voidaan käyttää kotimaassa lähetystyön mahdollistamiseksi työntekijöiden palkkujen kattamiseen sekä lähetystyön järjestämisestä aiheutuvien muiden kulujen kattamiseen. Varoja voidaan käyttää myös Pakistanissa kirkon rakennusprojektiin sekä Kaakkois-Aasiassa tehtävään raamatunkäännös- ja seurakuntatyöhön.

Kerättävät varat on tarkoitus käyttää samalla tai seuraavalla tilikaudella.

KUTSU KULKEE IHMISELTÄ IHMISELLE

Muistan vuosien takaa hetken, jolloin ystäväni kutsui minut mukaan Elyn Pohjanmaan tiimiin. En olisi ehkä itse ymmärtänyt tai uskaltanut lähteä kyselemään paikkaani Elyssä - olihan yhdistys silloin vielä minulle melko vieras. Olin rukoillut jo jonkin aikaa Jumalalta uusien ovien avautumista elämässäni, joten tuo ystävän kutsu oli minulle kuin rukousvastaus.

Jeesus kutsui ensimmäiset opetuslapsensa yksinkertaisesti: *Tulkaa minun mukaani* (Mark.1:17). Kutsu ei perustunut heidän osaamiseensa, vaan siihen, että Jeesus näki heissä jotakin ainutlaatuista. Samalla tavalla Jeesus kutsuu meitä edelleen – usein toisen ihmisen kautta. Ystävän rohkaiseva sana tai pyyntö voi olla juuri se hetki, jossa Jeesuksen kutsu tulee kuulluksi. Tämä kutsu kuuluu kristityn elämään jo kasteesta lähtien. Kasteessa Jumala kutsuu meidät nimeltä ja elämään yhteydessään. Kaste kantaa meitä läpi elämän ja kutsuu meitä myös kutsumaan toisia mukaan Jeesuksen seuraajiksi ja evankeliumin ilosanoman viejiksi.

Tätä samaa kutsua haluamme välittää eteenpäin **Elyn syksyn jäsenkampanjassa**. Kampanjan tavoitteena ei ole vain kasvattaa jäsenmäärää, vaan kutsua ihmisiä mukaan yhteiseen lähetystehtävään. Elyn tarkoituksena on *Jumalan armoon ja apuun luottaen toimia niin, että mahdollisimman moni voisi tulla tuntemaan kolmiyhdistyksen Jumalan, vahvistua uskossa Häneen ja löytää oman paikkansa evankeliumin levittämisessä kotimaassa ja ulkomailla*, kuten säännösämme kerrotaan. Jäsenyys on konkreettinen tapa olla osa tätä tehtävää.

Elyn työ rakentuu monenlaisten ihmisten varaan – tarvitaan sekä lähtijöitä että

lähettäjiä. Joku rukoilee, toinen antaa aikaansa, kolmas käyttää osaamistaan, neljäs rohkaisee ja kutsuu muita mukaan. Jokainen Elyn jäsen on tärkeä. Jokainen jäsen vahvistaa työtä, joka kantaa armon ja ilon sanomaa kotimaassa ja maailmalla.

Jeesuksen kutsu oli samalla kutsu yhteisöön. Opetuslapset eivät kulkenet yksin, vaan yhdessä. Samalla tavalla Elyn jäsenyys on yhteyttä – joukko ihmisiä, jotka haluavat palvella ja kantaa lähetystyötä yhdessä. Siksi rohkaisemme jokaista Elyn jäsentä ja ystävää kutsumaan uusia ihmisiä mukaan yhteiseen tehtävään, sillä *kutsu kulkee ihmiseltä ihmiselle*. Ehkä juuri sinä voit olla se ystävä, jonka kautta joku toinen löytää paikkansa Elyssä. Yksi pieni kutsu voi avata suuren oven. Jeesus kutsuu edelleen ja me saamme kantaa tuota kutsua eteenpäin. Kenet sinä voisit kutsua Elyn toimintaan mukaan?

Satu Kivisaari, Elyn lähettäjätoiminnan johtaja

(kuvassa keskellä)

MEEDIA JA MISJONI MAJA

ODOTTAMATON VIERAS

Samuel Reinaru

Kuvituskuva: Samuel Reinaru
Kuvan henkilö ei liity tapaukseen.

Olin eräänä päivänä yksin työpaikallani, Viron kirkon lähetyskeskuksen toimistossa, kun joku soitti ovikelloa. Menin avaamaan oven, ja siellä oli hengästynyt, verkkariasuinen nuori mies, joka näytti tulleen juosten. Hän pyysi päästä sisään. Kysyin, kenen luo hän oli tulossa ja missä asioissa. Etsikö hän ehkä johtajaa tai jotakuta muuta. Mies sanoi vain nähneensä, että täällä on lähetyskeskus ja päättäneensä tulla tänne. Hänen täytyi saada puhua jonkun kanssa. Kysyin hänen nimeään, mitä hän ei aluksi halunnut paljastaa, mutta lopulta hän sen sanoi. Kutsuin hänet saliin, vaikka ymmärsin, ettei hän tunne täältä ketään eikä ole sopinut tapaamista kenenkään kanssa. Hänellä oli kuitenkin sydämellään jotain kiireellistä puhuttavaa.

Kun kysyin, mistä mies haluaa puhua, kävi ilmi, että hänen elämässään on suuri sekasorto ja pelko, ja hän oli myös yrittänyt itsemurhaa. Selitin hänelle, että lähetyskeskuksessa on sielunhoitajia, jotka osaisivat puhua hänen kanssaan ja ehdotin, että sovitaan tapaamisaika jonkun heidän kanssaan. Ei, hänellä ei ollut aikaa tulla toisena päivänä. Tämä kaikki vaikutti sen verran epäilyttävältä, että aloin kysellä hänestä enemmän, myös päihteistä. Hän sanoi olevansa nyt selvänä, kun oli ottanut viimeisen huumeen jo kaksi tuntia aikaisemmin. Ajattelin, ettei vaikutus voi mennä ohi niin nopeasti, joten kyseessä on huumeiden käyttäjä.

Miehellä oli mukanaan kaksi muovikassia. Selitin hänelle, että koska en tunne häntä ja hän on käyttänyt huumeita, minun olisi paras nähdä hänen kassien sisällö. Pyysin häntä avaamaan kassit ja kysyin puolileikkiläni, onko hänellä aseita mukana. Hän avasi yhden kassin, jossa oli vaihtovaatteita. Odotin, että näkisin toisenkin kassin sisällön, mutta sitä hän ei avannut. Hän oli koko ajan hyvin hermostunut ja sanoi, ettei ymmärrä elämää ja että se on vaikeaa. Hän käyttää huumeita joka päivä ja on lisäksi istunut monta kertaa vankilassa.

Silloin minuun iski pelko, kun tajusin olevani huoneessa yksin vieraan, huumehöyryisen ihmisen kanssa. Katselin ympärilleni miettien, millä voisin suojautua, jos mies hyökkäisi kimppuuni. Aloin kuitenkin kääntää keskustelua uskoon ja kysyin, onko hän koskaan käynyt kirkossa. Mies vastasi, että on joskus käynyt, mutta se kirkko on lakkautettu. Sanoin, etten ole sielunhoitaja enkä terapeutti, mutta voin kyllä rukoilla hänen kanssaan. Mies suostui tähän ja kertoi lisää elämästään.

Yhtäkkiä kuulin, että joku tulee taloon. Minulle oli helppo, etten ole enää siellä yksin, ja sanoin miehelle meneväni käymään keittiössä. Löysin papin, joka oli juuri tullut käväisemään omassa toimistossaan. Kerroin hänelle nopeasti tilanteesta ja kutsuin hänet mukaani saliin. Siellä kerroin vieraallemme, että tulija on pappi. Kerroin, että voimme rukoilla yhdessä hänen

kanssaan ja kysyin: "Olisitko valmis siihen?" Vieras mietti hetken mutta suostui, ja niinpä rukoilimme.

Rukouksen jälkeen ajattelin, että nyt olisi hyvä ohjata yllätysvieras ulos talosta, etten jäisi tämän mahdollisesti vaarallisen miehen kanssa kahden pidemmäksi aikaa. Löysin salista prosessoristin ja ehdotin hänelle, että menisimme seuraavaksi rukoilemaan ulos, talon eteen. Pappi katsoi minua oudosti ja kysyi, mitä teen ristillä. Vilkaisin häntä silmiin ja yritin viestiä, että hänen pitäisi nyt luottaa minuun. Selittäisin kyllä myöhemmin. Lähdimme menemään käytävää pitkin kohti ulko-ovea. Vieras katseli ristiä ja kysyi, oliko se oikea risti, kun siinä ei ole Jeesusta.

- Hyvä huomio, sanoi pappi. - Ei ole Jeesusta, mutta älä huolehdi, se on oikea risti.

Menimme ulos. Sydämeni rauhoittui, kun sain miehen pois talosta. Olin harkinnut poliisin kutsumista, jos hän olisi jäänyt pidemmäksi aikaa. Huumeidenkäyttäjä, joka on vielä humalassa ja hermostunut – tällainen ei ollut tavallinen päivä toimistossa.

Kehotimme papin kanssa kävijää katsomaan ristiä, ja sitten rukoilimme. Kadulla ihmiset kävelivät ja autot ajoivat ohitsemme. Sitten kysyin:

- Onko Jeesus sydämessäsi, ja haluaisitko ottaa Jeesuksen vastaan elämäsi? Mies mietti ja vastasi:
- Kyllä.

Sitten hän lausui rukouksen perässämme. Hän alkoi änkyttää ja yökkiä, ei kuitenkaan oksentanut. Mies myös huusi, mutta sai kuitenkin itsensä hallintaan. Rukoilimme rukouksen loppuun, ja mies sanoi sitten:
- Sisällä tuntui kuumalta ja jotenkin erilaiselta.

Kävijä kätteli meidät ja suosittelimme, että hän menisi Oleviste-kirkon rukousiltaan, joka alkaisi muutama tunnin kuluttua. Hän ei vastannut, mutta toivon, että hän meni. Hän lupasi tulla takaisin lähetyskeskukseen, mutta häntä ei ole enää näkynyt. Jumala kuitenkin tietää, missä hän on.

Kun myöhemmin kerroin kaiken avukseni tulleele papille, hän sanoi, ettei hänen pitänyt lainkaan tulla taloon sinä päivänä, mutta hänen ajaessaan kaupungilla Jumala pani hänen sydämeensä ajatuksen kääntymä lähetyskeskuksen suuntaan, ja niin hän tuli sinne tietämättä itsekään, mitä hän toimistossa tekee.

Soitin myöhemmin vankilan papille ja kysyin siitä huumeesta, jota mies sanoi käyttäneensä. Pappi kertoi, että se on pahinta ainetta, joka tällä hetkellä kaduilla kiertää, ja se sekoittaa aivot niin, että ihminen voi muuttua hyvin vaaralliseksi. Jumalalle kiitos hänen ihmeellisistä teistään ja siitä, että hän kuulee rukoukset ja luo meissä uutta!

Samuel Reinaru toimii Elyn tukemana Viron kirkon Lähetyskeskuksen toimistopäällikkönä Tallinnassa.

Elyn työnäkymät Virossa 2027-2028

Antero Rasilainen

Ely on tehnyt lähetystyötä Virossa kolmentoista vuoden ajan. Matkalla on ollut kumppanuutta Viron kirkon konsistorin eli kirkkohallituksen, Diakoniakeskuksen, Lähetyskeskuksen, Lapsi- ja nuorisotyön säätiön, Perhekeskuksen ja muutamien seurakuntien kanssa. Lähetystyöntekijöitä on ollut parhaimmillaan viisi Suomesta lähetettyä ja kolme kansallista työntekijää, joiden työtä olemme tukeneet. Säännöllisin väliajoin on syytä kysyä: Mikä on työmme vaikuttavuus ja miten työtämme tulisi kehittää niin, että Viron kirkko vahvistuisi ja seurakunnat voisivat kasvaa itsenäisesti?

Viime vuosina työn painopisteenä on ollut Viron kirkon lapsi-, nuoriso- ja perhetyön tukeminen. **Titta Hämäläinen** on Lapsi- ja nuorisotyön säätiön palveluksessa, **Pia ja Tero Ruotsala** ovat olleet Lähetyskeskuksen työyhteydessä, Tero nuoriso- ja musiikkityössä, Pia yhdessä **Lea Saaren** kanssa perheneuvonnan kouluttajina. **Samuel Reinaru, Anna Makeev, Kari Tynkkynen** ja **Oiva Hujanen** ovat palvelleet seurakunnissa julistaen ja kouluttaen.

Julistamme, koulutamme ja varustamme

Elyn strategia rakentuu kolmen sanan varaan: Julistamme, koulutamme ja varustamme. Olemme lähetysjärjestö, siksi ensimmäinen sana on: julistamme. *Usko perustuu siihen, mitä olemme kuulleet, ja me olemme kuulleet, mitä Kristus sanoo* (Room. 10:17). Haluamme kertoa kaikille Jumalan rakkaudesta, Jeesuksesta, joka on sovittanut kaikkien ihmisten kaikki synnit ja avannut tien iankaikkiseen elämään. Mikään ei ole tärkeämpää työssämme kuin tämä. Emme ole kaikkivoipaisia, emme ehdi kaikkialle, emme osaa kieltä tai tunne kulttuuria niin hyvin kuin kansalliset työntekijät, siksi toinen tehtävämme on kouluttaminen. Kiinalainen sananlasku opettaa: *Anna miehelle kala ja ruokit hänet päiväksi. Opetä hänet kalastamaan ja ruokit hänet loppuiksi.*

Koulutustyöhön on keskittynyt erityisesti Oiva Hujanen, joka toimii virolaisten pappien rinnalla kulkija-

na ja mentorina, innostajana ja rohkaisijana, opettaen seurakunnan kasvun perusteita. Titta Hämäläinen kouluttaa lapsi- ja nuorisotyöntekijöitä. Samuel Reinaru palvelee Lähetyskeskuksessa toimistopäällikkönä sekä musiikkievankelistana tavoittavassa nuorisotyössä. Lea Saaren työ kirkon perheneuvonnan kouluttajana tähtää siihen, että työtä alettaisiin tehdä seurakunnissa omin voimin. Kun Pia ja Tero Ruotsala ovat nyt muuttaneet Kambodžaan, Lea tarvitsee tukea, jotta hyvin alkanut perheneuvonnan koulutus voisi jatkua.

Kolmas sana, varustamme, tarkoittaa ihmisten konkreettista auttamista ja tukemista. Varustaminen on

Viron arkkipiispa Urmas Viilmalla on hyvä näkemys siitä, että joitain seikkoja tulee vastaisuudessa tehdä Viron seurakunnissa toisin. Kuva: Oiva Hujanen

silta julistuksen ja käytännön toiminnan välillä. Ihmisille ei vain kerrota Jumalan rakkaudesta vaan heitä rohkaistaan ja autetaan toteuttamaan kristityn kutsumusta, eli elämään palvellen ja rakastaen omissa seurakunnissaan.

Elyn strategiassa todetaan: Lähetämme asiantuntijoita projektitehtäviin kohdemaihin. Olisiko tässä yksi voimavarojen keskittämisen paikka? Voisimmeko hyödyntää sitä laajaa osaamista, mitä Suomen kirkossa seurakunnan työntekijöillä ja kristityillä asiantuntijoilla on? Lyhyitä, viikon tai kahden koulutusjaksoja tai seminaareja - olisitko kiinnostunut? Tässä meidän on järjestönä syytä rohkaistua ja tarjota ihmisille mahdollisuus toteuttaa kristityn kutsumustaan ja osallistua käytännön lähetystyöhön antamalla omat lahjat Jumalan käyttöön. Viro on kahden tunnin lauttamatkan päässä, se on saavutettava maa ja kansa, meillä on edelleen Virossa työn aika.

Miten kohtaamme Viron nuoria?

Lapsi- ja nuorisotyön asessori **Mattias Haamer** kertoo, että Virossa kaivataan erityisesti asiantuntijoita ja kouluttajia. Lähetysjärjestön työn painopisteen tulisi olla kirkon tukemisessa ja koulutuksessa. Haamer toivookin, että Ely voisi tukea nykyistä enemmän Lapsi- ja nuorisotyön säätiön tekemää työtä.

Yksi pohdinnan aihe tällä hetkellä on, miten voisimme vahvistaa Viron kirkossa tehtävää nuorisotyötä. Seurakuntien jäsenten ikärakenne on huolestuttava ja tarvitaan uusia vastuunkantajia. Uusi sukupolvi pitäisi tavoittaa Jumalan sanalla, jotta syntyisi usko Jeesukseen ja löytyisi oma paikka kirkossa ja seurakunnas-

sa. Olisiko meillä tulevaisuudessa mahdollisuus palkata Viron kirkon avuksi nuorisotyön koordinaattori, joka kouluttaisi ja auttaisi nuorisotyöntekijöitä? Seurakunnat ovat pieniä ja etäällä toisistaan, tarvitaan yhteen tulemista, yhdessä rohkaistumista ja innostamista, yhteisiä koulutuksia ja suurempia tapahtumia, niin lapsityössä kuin nuorisotyössä mukana oleville. Kuinka paljon meillä Suomen kirkossa olisikaan myös tämän alan asiantuntijoita. Kuka toimisi koordinaattorina ja kutsujana? Jumala johdattakoon tässäkin asiassa oikeat ihmiset oikeille paikoille?

Kun oikeat ihmiset löytyvät oikeille paikoille, alkaa tapahtua. Tarvitaan koordinaattori, joka valmistelee, kutsuu ja jakaa tehtävät. Tarvitaan osaaaja tapahtumien markkinointiin ja niistä kertomiseen sosiaalisen median kautta. Kuka kouluttaisi virolaisia nuoria käyttämään lahjojaan video- ja kuvamateriaalin jakamiseen sosiaalisessa mediassa?

Lähetyskeskuksen uusi johtaja **Esa Luukkala** vieraili Evankelisilla kesäjuhllillamme Ikaalisissa ja kertoi odottavansa Elyn työn jatkumista lähetyskeskuksen kanssa. Yhteistyö on ollut saumatonta ja varmasti se tulee myös jatkumaan, erityisesti kansallisten työntekijöiden tukemisena Lähetyskeskuksen kautta. Ely haluaa olla jatkossakin Viron kirkon luotettava yhteistyökumppani ja kanava seurakunnissa tehtävän lähetystyön toteuttamiseksi. Emme ole vain antamassa vaan myös saamassa - Viron kansallisten lähetystyöntekijöiden vierailut Suomessa innostavat ja rohkaisevat.

Antero Rasilainen on Elyn toiminnanjohtaja.

Virvoittavaa vettä sinulle

Ulla Saunaluoma

Vesi on elämälle, sekä meille ihmisille että koko luomakunnalle, äärettömän ihmeellinen lahja. Ei siis ole mitenkään yllättävää, että Raamatussa vesi on tietynlaisena juonteena läpi koko kirjan. Kun avaat Raamatun, heti sen toisessa jakeessa kerrotaan, miten Jumalan henki liikkui vetten yllä. Kun otat esille Raamatun viimeisen luvun, siinä kerrotaan elämän veden virrasta. Näiden kohtien välillä vesi on monella tavalla olennaisessa roolissa.

Miksi Raamatussa puhutaan niin paljon vedestä? Yksinkertaisesti voisi sanoa, että siitä puhe, mistä puute. Vesi ei ollut itsestäänselvyys niillä alueilla, joista Raamattu meille kertoo. Kyseessä ei ollut mikään tuhansien järvien ja jokien maa. Suurin osa vuodesta on noilla alueilla täysin kuivaa. Siksi sadekausi, kaivot ja lähteet, joista puhutaan monissa kohdissa Vanhasssa testamentissa, ovat olleet ihmisille niin tärkeitä.

Vesi on Raamatussa usein vertauskuva Jumalan läsnäolosta ja hyvyydestä. Se on jotain, mitä Jumala meille antaa. Jesajan kirjan luvussa 43 Jumala lupaa: *"Katso: minä luon uutta. Nyt se puhkeaa esiin -- ettekö huomaa? Minä teen tien autiomaahan ja joet kuivuuden keskelle. Villieläimetkin kunnioittavat minua, sakaalit ja strutsit, koska olen tuonut vedet autiomaahan ja joet kuivuuden keskelle antaakseni juotavaa kansalleni, valitulleni."* (Jes.43:19–20)

Mikä jano?

Raamatussa on vedelle myös vahva vastakuva. Se on tietenkin autiomaan, veden puute ja jano. Näillä sanoilla kuvataan ihmisen kaipausta Jumalan yhteyteen. Psalmi 42:2–3 on tästä hyvä esimerkki ja monille laulunakin tuttu. *"Niin kuin peura janoissaan etsii vesipuroa, niin minä kaipaen sinua, Jumala. Minun sieluni janoaa Jumalaa, elävää Jumalaa."*

Mitä me sitten janoamme? Mikä on se jano, josta Raamatussa puhutaan? Ajattelen, että se jano on ollut aivan sama kaikkina aikoina. Janon ilmenemis- muodot kyllä ovat muuttuneet, mutta ytimeltään se on sama. Me kaipaamme ja janoamme yhteyttä Jumalaan ja toisiin ihmisiin. Me kaipaamme ja janoamme nähdäksesi ja kuulluksi tulemista. Kaipaamme ja

janoamme rakastetuksi tulemista. Jokainen meistä kaipaa kokemusta siitä, että minä kelpaan ja riitän. Kaipaamme kokemusta siitä, että saamme uuden mahdollisuuden, kun teemme väärin. Me kaipaamme ja janoamme toivoa ja uskallusta katsoa tulevaisuuteen.

Tämä jano on myös sitä, että kaipaamme kokemusta elämäni merkityksestä - että sillä on merkitystä, mitä minä olen ja mitä teen tässä maailmassa, näiden ihmisten parissa, tässä yhteisössä. Ehkä tunnistit tästä jotakin, mitä sinä juuri tällä hetkellä janoat.

Miksi me janoamme? Miksi mikä tahansa ei voi tyytää tätä janoa? Luojamme on ikään kuin perusasetuksena luonut meidät kaipaamaan kaikkia noita edellä mainittuja asioita. Jotakin on kuitenkin mennyt rikki.

Elävä vesi

On mielenkiintoista, että kun 1. Mooseksen kirjan toisessa luvussa kuvataan Edeniä, siellä on joki. Aivan samalla tavalla Ilmestyskirjassa kuvataan taivaassa olevan elämän veden virta. Alussa on siis ollut virta, ja se tulee olemaan myös lopussa.

Jeremian kirjan 2. luvussa sanotaan, että Herra on elävän veden lähde. Siinä on hyvin selkeä viittaus siihen, mitä tapahtui Jerusalemissa lehtimajanjuhliilla. Johanneksen evankeliumin seitsemäs luku kertoo meille siitä. Lehtimajanjuhla on yksi keskeisistä juutalaisista juhlista. Sitä vietetään syksyllä, jolloin muistellaan, miten kansa asui erämaavaelluksen aikana lehtimajoissa. Se on samalla myös sadonkorjuujuhla, ilon ja kiitollisuuden juhla. Juhlan aikana tuodaan joka päivä ylipapin johdolla Siiloan lähteestä vettä kultaisessa astiassa. Se kaadetaan Jerusalemin

tempppelin alttarille kuvaamaan sitä, mitä Jesajan kirjassa sanotaan: *"Te saatte ilolla ammentaa pelastuksen lähteestä."* Tätä laulua lauletaan, kun vettä kannetaan, ja sama toistuu koko seitsemänpäiväisen juhlan ajan.

Johannes kertoo, että tämän suuren juhlan viimeisenä päivänä Jeesus nousi puhumaan ja huusi kovalla äänellä. Hän huutaa tietenkin sen tähden, että väkeä on paljon, ja he laulavat. Hän saa äänensä kuuluville ja huutaa: *"Jos jonkun on jano, tulkoon minun luokseni ja juokoon."* (Joh. 7:37)

Ajatelkaa tilannetta: Vettä on juuri kaadettu alttarille. Vesi on juhlan keskiössä muistutuksena Jumalan huolenpidosta erämaavaelluksella. Miten hätkähdyttäviä Jeesuksen sanojen on täytynyt olla siinä tilanteessa. Miten tuo mies voi sanoa jotain tuollaista? Mehän vasta odotamme sitä pelastusta. Meillä on lupaus, mutta nyt hän sanoo: *"Tulkaa minun luokseni"*, ja vielä enemmän: *"Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään kumpuavat elävän veden virrat niin kuin kirjoituksissa sanotaan."*

Johannes selittää, että tällä Jeesus tarkoitti Henkeä, jonka häneen uskovat tulisivat saamaan. Vielä Henki ei ollut tullut, koska Jeesus ei vielä ollut kirkastettu. Jeesus kutsui näin ihmisiä luokseen. Hän on samanlainen Jeesus tänäänkin. Hän haluaa uudelleen ja uudelleen täyttää sisimpämme janon. Kysymys on siitä, että me sallimme sen, myönnämme janoamme.

Meille on annettu lahjaksi Pyhä Henki. Hänestä sanotaan, että hän haluaa virvoittaa meitä. Paavali kirjoittaa Galatalaiskirjeessä Hengen hedelmästä. Se ilmenee eri tavoin. Ajattele, että tätä kaikkea Jumala haluaa sinussa kasvattaa: rakkautta, iloa, rauhaa, kärsivällisyyttä, ystävällisyyttä, hyvyyttä, uskollisuutta, lempeyttä ja itsehillintää. Me tarvitsemme kaikkia näitä suhteessamme Jumalaan. Me tarvitsemme kaikkia näitä suhteessamme toisiin ihmisiin. Me tarvitsemme tätä Hengen hedelmää myös suhteessa itseemme. Hän lupaa vastata meidän kaipaukseemme ja janoomme.

Ulla Saunaluoma on Kansan Raamattuseuran toiminnanjohtaja emerita, rovasti, raamattuopettaja ja tietokirjailija. Artikkelin perustuu Evankelisilla kesäjuhlilla 2026 pidettyyn puheeseen.

Taustakuva: Vuokko Orjala

Kuva: Jani Laukkanen

Rakkain Siionin kanteleen lauluni

Markus Silvola

Sain mahdollisuuden kertoa itselleni tärkeästä ja rakkaasta Siionin Kanteleen laulusta. Vaihtoehtoja oli monia, mutta aika nopeasti mieleeni tuli eräs laulu.

Olen evankelisissa liemisissä keitetty, evankelisista suvuista sekä isäni että äitini puolelta. Syvennyin Raamattuun Karkussa Raamattukurssilla ja opiskelin Helsingin Evankelisessa Opistossa viestintää, kirkon nuorisotyötä ja lähetystyötä. Äitini on Etelä-Pohjanmaalta ja isäni oli Satakunnasta, molemmat vahvoja evankelisen liikkeen seutuja.

Ei siis liene ihme, että minulla on selkärangassa moni Kanteleen laulu. Jos hyräilee vähän laulun alkua, niin loppumelodia nousee heti mieleen. Minuun ovat jättäneet jälkensä lukuisat Siionin kanteleen lauluseurat ja juhlat kotona, kirkoissa ja seurakuntataloilla. Isäni Erik ja äitini Marketta lauloivat paljon myös kotona arkipäivinä. Laulaminen ja musiikki olivat paljon läsnä perheen elämässä. Isä saattoi mennä pianon ääreen soittelemaan virsiä ja lauluja, jotka monet ovat meille sisaruksille edelleen hyvin tuttuja.

Kerran kauneimmin on laulu, joka on aina herkistänyt. En muista ensimmäistä kertaa, kun tämän Siionin Kanteleen lopussa olevan laulun kuulin. Mutta mieleeni se jäi jo pienenä poikana, vaikkapa Kurikan mummilassa käydessä, jossa Armas pappi ja Mirja mummi paljon lauloivat yhdessä, virsiä ja Siionin kannelta. Kurikan seurakuntakeskuksessa pidettiin paljon Siionin kanteleen laulutilaisuuksia, ja siellä me myös pikkusiskoni Margitin kanssa juoksentelimme. Aikuiset lauloivat ja kuuntelivat puheita, jotka meidän lasten mielestä olivat joskus vähän pitkiä ja tylsiä. Mutta laulut ja melodiat, mm. tämä *Kerran kauneimmin* osuivat suoraan sieluun ja jäivät sinne elämään. Muistan tätä laulua jo aika pienenä hyräilleeni.

En tiedä kuinka ”oikein” se rytmillisesti on, mutta minulle tämä laulu on aina ollut valssi. Rytmii tuo rauhallisen, tuudittavankin tunteen. Ihan kuin saisin olla

Jumalan sylissä turvallisesti miettimässä tulevan maailman elämää, jonne Jeesuksen armosta saan olla menossa. Saan keinua Jumalan hyvydessä melodian viedessä eteenpäin ja sanojen hoitaessa sieluani.

Kerran kauneimmin -laulu ei ole melodiana iloinen tai kohottava kuten niin monet Siionin Kanteleen muut laulut. Evankeliset laulut ovat voittopuolisesti iloisia, mutta mukaan mahtuu kauniita, haikeita sävelmiä, mm. *Kerran kauneimmin*. Tämä voittopuolisesti iloinen mutta samalla kaihoisa yhteys viehättää minua evankelisessa uskontulkinnassa.

Kerran kauneimmin sai hyvin erityisen merkityksen elämässäni, kun se laulettiin isäni Erikin hautajaisissa. Laulun vuoro oli ihan hautajaisten lopussa, ja sen jälkeen sain olla kantamassa isääni hautaan. Kaivaten suunnattomasti, mutta uskoen ja luottaen, että isä on mennyt edeltä taivaaseen, jonne minunkin kulkuni aikanaan vie. Sitten kun Jumala katsoo, että tehtäväni maailmassa on tehty ja aikani täynnä. *Kerran kauneimmin* ja isäni kuuluvat nyt ikuisesti yhteen.

Olen järjestänyt useita Siionin kanteleen lauluhetkiä, joissa säästän yhteislauluja kitaralla. Kun toivotaan tätä laulua, kehotan ihmisiä laulamaan reippaaseen ääneen. Kerron, että vaikka säästäminen onnistuu, niin ääneni harvoin kestää tämän laulun laulamista loppuun - tarvitsen siis apua. Ihmiset ovatkin sitten laulaneet ihan ääntään reilusti käyttäen. Tätä laulaessa ajattelen usein: ”Nähdään, isä, sitten kun on minun vuoro liittyä laulamaan ja soittamaan taivaassa.”

Tulkintani mukaan kertoja ensimmäisessä säkeistössä näkee taivaan ja kuulee maailman kauneinta musiikkia ja näkee myös itsensä taivaan riemussa. Toisessa säkeistössä hän uskaltaa luottaa Jeesukseen, vaikka hänellä on vain hiljainen toivo taivaasta. Hän kuitenkin tarttuu siihen, hiljaisesti kumartaa päänsä ja kiittää. Kolmannessa säkeistössä hän ei enää olekaan

niin varma. Jotain on ehkä tapahtunut. Hän ei enää näekään itseään niin vahvana. Ovatko epäilyt nousseet mieleen, ehkäpä vahvempina kuin koskaan? Hän kyselee elämän ja uskon kriiseissä; "Saanko minäkin, langennut ja horjuva ihminen tulla autuuteesi? Jos saan, niin haluaisin jo päästä luoksesi, Jeesus."

Vielä samassa säkeistössä Jeesus vakuuttaa: "Sinä saat tulla kanssani taivaaseen, olen rakastanut sinua aina ja antanut henkeni puolestasi, että saisit olla siellä missä minä olen. Luota vain minuun ja elä kanssani." Viimeisessä säkeistössä ollaan sitten elämän viimeisillä hetkillä, joissa Jeesus on johdatamassa kotiin. Silloin voidaan maailman ja elämän myrskyt jättää taakse. Ollaan kotiovella.

Tässä laulussa on mielestäni vahva herännäis-evangelinen tunnelma. On kaipaavaa, haikailevaa, sekä myös Jeesukseen, armoon luottavaa uskoa. Uskalletaan iloita pelastuksesta, vaikka taivaan iloa kohden vie mollivoittoinen melodia. Laulu on ikään kuin kuvaus elämän matkasta, jossa on iloja ja suruja sekaisin, toisiinsa liittyen, mutta matka etenee kuitenkin Jumalan johdatuksessa, joskus enemmän molli- ja joskus duurisävyin.

Mielestäni on hienoa, että Kanteleen ihan viimeimpinä lauluina on näin kaunis laulu kaipuusta taivaaseen. Siionin kannel ei kuitenkaan pääty *Kerran kauneimmin* -lauluun. Molli ei jää viimeisenä mieleen vaan iloinen juhla melodia, kun viimeinen laulu *On niin autuasta päästä*, kajahtaa ilmoille. Riemu saat-
taa meidät siitä eteenpäin. Kiitos Jeesukselle ja elämän kanssamatkaajille - tulkaa kaikki mukaan Jumalan kansan juhliwaan joukkoon kohti Kotia!

Markus Silvola on Espoon Olarin seurakunnan lähetys- ja kansainvälisen työn ohjaaja.

491 Kerran kauneimmin

1. Kerran kauneimmin laulu riemuisin
soi kuin vetten pauhu aivan.
Laulun kuulla saan, pois kun päältä maan
saavun kirkkauteen taivaan.

Luona Karitsan ja valtaistuimen
taivaan kultakanteleita soittelen,
silloin kauneimmin laulu riemuisin
soi kuin vetten pauhu aivan.

2. Köyhän sydämen toivon hiljaisen
Herran luokse liitäessä
nyt jo uskossa nautin autuutta
auriongonkin himmetessä.
Uskon silmä näkemään jo aukaistiin,
mitä Golgatalla meille ansaittiin.
Köyhän sydämen kiitos hiljainen
Isän korvaan kyllä kuuluu.

3. Jeesus rakkaani, saanko luoksesi
kohta päästä autuuteesi?
Saako tällainen heikko, vaivainen,
tulla, Jeesus, yhteyteesi?
Saan, kun Jeesus, itse minut lunastit,
kalliin veresi kun kerran vuodatit.
Jeesus rakkaani, saan siis luoksesi
kohta päästä autuuteesi.

4. Myrskyt maailman kerran unohdan
Jeesustani katsellessa,
helmiporttien maahan riemujen
minullekin auetessa.
Haavoihinsa pyhiin nukuttuani
saan mä voiton kruunun herätessäni.
Myrskyt maailman kerran unohdan
Jeesustani katsellessa.

Melodia: Primus Leppänen 1912

Teksti: Bertha Steinmetz 1848

Uudistaja: Seppo Suokunnas

Siionin kanteleeseen tulovuosi: 1877

Siionin kanteleen laulu 491

Laululla Kerran kauneimmin on ensimmäisissä Siionin kanteleen painoksissa ollut eri sävelmä, samoin suomennettua sanoitusta on aikojen kuluessa muutettu, viimeksi Seppo Suokunnaan toimesta. Alkuperäiset sanat on kirjoittanut Bertha Steinmetz.

Nykyisen sävelmän on tehnyt Primus Leppänen (1872–1934), suomalainen kuoronjohtaja, musiikinopettaja, sotilaskapellimestari, kanttori ja

säveltäjä. Hän toimi kanttorina mm. useissa kottiseutunsa, Karjalan, seurakunnissa, mutta myös Uudessakaupungissa, jossa hän julkaisi Uusi Säveletär -lehteä ja Ilmajoella, jossa hän johti Ilmajoen Kansalliskuoroa. Kerran kauneimmin on hänen tunnetuin sävellyksensä, mutta töihin mahtuu myös Säkkijärven polkan nuotinnus ja sovitus.

EK (Lähde: Wikipedia, Siionin Kannel, tekoälyapuri)

RISTI JÄÄ, KUN MUU HÄVIÄÄ

Pekka Kiviranta

Minulle läheinen ihminen sairastui muistisairauteen. Mitään parantavaa hoitoa ei ollut eikä edes taudin etenemiseen voitu juurikaan vaikuttaa. Taudin myötä opitut tiedot ja taidot hiljalleen unohtuivat. Kun hänen luonaan vierailin, joka kerran saattoi havaita sairauden edenneen. Sairauteen liittyi myös läheisille ikäviä piirteitä. Näitä ilmeisesti aika usein näihin sairauksiin kuuluu.

Kun sitten puolison voimat tyystin loppuivat, sairaalle löytyi hyvä hoitopaikka hoivakodissa. Turvallinen paikka, jossa oli osaava henkilökunta ja muita samantyyppistä tautia sairastavia.

Vierailin aika usein tuossa hoivakodissa. Jotkut henkilökunnasta tiesivät, että olen pappi, ja hyvin pian alkoi käytäntö, että pidin aina lyhyen hartaushetken vierailun osana. Ei niitä tarvinnut etukäteen sopia. Kun menin hoivakotiin, niin ovella kysyttiin: "Eikös taas pidetä päivähartaus?" Ja niin sitten saliin kootiin kaikki halukkaat.

Noita hartauksia pitäessäni opin tärkeän asian: Tämän seurakunnan keskellä ei ole tarpeen, eikä edes mahdollista opettaa mitään uusia asioita. Hartaudessa tärkeintä oli löytää jokin liittymäkohta ennen elettyyn. Niitä uskon asioita, jotka ovat painuneet syvälle sisimpään ja jotka kannattelevat myös silloin, kun omat voimat ehtyvät.

Hoivakoti oli maaseudulla, jossa seurakunta, kirkko, kinkerit, seurat, virret ja hengelliset laulut olivat tulleet suurimmalle osalle tutuksi. Niinpä lyhyt päivähartaus sisälsi pari kolme ulkoa laulettavaa virttä tai Siionin Kanteleen laulua. Jokin hyvin tuttu Jeesuksen vertaus, Isä meidän -rukous ja Herran siunaus. Ja luonnollisesti jokaisen läsnä olevan henkilökohtainen kohtaaminen.

Viimeinen vierailuni tuossa hoivakodissa jätti minuun pysyvän jäljen. Kutakuinkin kaikki asiat olivat jo läheiseltäni unohtuneet, niin tiedot kuin taidotkin. Puolisokin oli aivan vieras henkilö, samoin paikka, jossa olimme. Tärkeintä oli olla yhdessä. Kosketus, lähel-

lä olo, turvan tuominen, kun kaikki on vierasta. Kun koko maailma oli muuttunut vieraaksi.

Sillä kertaa lyhyessä päivähartaudessa laulettiin Siionin Kanteleen laulu: *Ristis luokse Jeesus sun*. Läheiseni lauloi sen toisten kanssa, kirkkaalla selvällä äänellä, sanasta sanaan. Yhteys oli löytynyt.

Hänen kodissaan tätä laulua oli laulettu vuosien aikana monet kerrat, ja sen sanat ja sävel olivat painuneet hänen sisimpäänsä niin syvälle, että muistisairaustaan ei voinut niitä hävittää.

Luulen, että aika moni muistaa, millainen on tuon laulun kertosäe:

*Risti vain, risti vain, kerskaus on mulla.
Kiitos että armon sain, taivaaseen saan tulla.*

Muutama päivä tuon päivähartauden jälkeen läheiseni elämä päättyi. Voisi sanoa, että tuo laulu ja erityisesti sen laulun kertosäe oli meidän viimeinen yhteinen hetkemme, yhteinen rukouksemme tässä elämässä. Se oli hänen lähtölaulunsa ja minulle siitä tuli ikuinen muistutus siitä, minkä turvissa me täällä ajassa elämme ja missä on meidänkin turvamme, kun tulee oman lähdön aika.

Olen muistoissani palannut tuohon hetkeen monet kerrat. Jos, ja ehkä kun, sairauden myötä kaikki riisutaan, niin jäljelle jää sentään jotakin, joka säilyttää arvonsa ja voimansa, vaikka omat voimat, osaamiset, taidot, kaikki häviää. Uskosta jää jäljelle kaikkein tärkein, vahva ydin.

Me lauloimme: *Risti vain, risti vain, kerskaus on mulla*.

Apostoli Paavali sanoo Korinttilaiskirjeessä saman asian näin: *"En halunnut tietää teidän luonanne mistään muusta kuin Jeesuksesta Kristuksesta, en muusta kuin ristiinnaulitusta Kristuksesta."*

Kristillisen uskon keskus on risti, ristiinnaulittu Vapahtajamme Jeesus Kristus.

Risti on näkyvissä jokaisessa kirkossa, jokaisessa messussa pappi piirtää ristinmerkin kädellä seurakunnan ylle. Kasteessa kastettava merkitään ristillä, monet kummit ostavat konfirmoitavalle kummilapselleen rippilahjaksi ristikorun. Useimmiten pappi vainajaa iäisyysmatkalle siunatesaan piirtää hiekasta arkullekin ristin.

Uskonpuhdistaja Martti Luther opettaa katekismuksessa aamu- ja iltarukouksesta näin: *Siunaa itsesi pyhällä ristinmerkillä.* Sen jälkeen on sanallisen rukouksen vuoro.

Risti on sovituksen, Jumalan rakkauden ja anteeksiannon vahva merkki. Risti jää, kun kaikki muu häviää. Ristin turvissa me elämämme matkan teemme, ja sen turvissa on hyvä täältä aikaan lähteä.

Me lauloimme: *Kiitos että armon sain.* On kyse armosta. Efesolaiskirjeessä Paavali kirjoittaa: *”Armosta teidät on pelastettu.”* Pelastus on armoa, se on Jumalan lahja.

Kun muistelen sairastunutta läheistäni, moni asia nousee esiin. Hän opetti lapsilleen iltarukouksen, piti vuorollaan kodissaan pyhäkoulua kylän lapsille, järjesti kotiseuroja, kotikirkko oli tärkeä osa elämää.

Mutta myös: Työtä tehtiin ja sodan runtelemaa maata rakennettiin tuleville polville, sodan jättämät pysyvät arvet kannettiin. Siis elettiin kristityn elämää. Mutta armosta pelastutaan. Jumalan armosta. Siitä armosta, jonka perustana on Vapahtajamme lunastustyö.

Sitten lauloimme: *Taivaaseen saan tulla.* Yhdessä me näin lauloimme, ja sen myös uskoimme. Tietämättä silloin sitä, että muutaman päivän perästä yhden osalta tämä toteutui. On olemassa taivas, Jumalan lasten ihana osa. Siellä kaikki on hyvin. Sinne me olemme matkalla. Ja perille pääsemme Kristuksen turvissa.

Kun sitten sain olla siunaamassa läheiseni iäisyysmatkalle, piirsin turvallisin mielin hiekasta ristin arkun päälle.

Risti vain, risti vain, kerskaus on mulla.

Kiitos, että armon sain, taivaaseen saan tulla.

Pastori Pekka Kiviranta on Elyn hallituksen entinen puheenjohtaja. Artikkelin pohjautuu hänen Evankelisilla kesäjuhlilla 2026 pitämäänsä puheeseen.

Viereisessä kuvassa Pekka Kiviranta Evankelisilla kesäjuhlilla Kauhajoella 2009. Kuva: Jari Hangassalo

ELYN TYÖNTEKIJÖIDEN ARKEA JA UNELMIA

Satu Kivisaari ja Erja Kuhalampi

Kuvat: Erja Kuhalampi (ellei toisin mainita)

Elyn työntekijät ja hallitus olivat koolla Tampereella 28.8. työyhteisöpäivän merkeissä, osa lähetystyöntekijöistä Teamsin kautta. Päivän kohokohtia oli hallituksen mahdollisuus kuulla työntekijöiden ajankohtaisista tehtävistä haasteineen. Yhdessä jaettiin iloa ja unelmia.

Ruotsalat perillä Kambodžassa

Pia ja Tero Ruotsala ovat kotiutuneet Kambodžaan, jossa Piialla alkaa uuden perheneuvojaryhmän koulutus. Mukana on neljätoista henkilöä, myös eri kirkkokuntiin kuuluvia. Globaali perhetyö jatkuu pääosin netin välityksellä.

Tero toimii koulutuksissa tekniikkavastaavana. Lisäksi hän tukee seurakuntaa musiikkityön kautta, johon pyritään saamaan mukaan myös musiikinopettajia.

Kari Tynkkynen terveiset laivamatkalta

Kari Tynkkynen on viettänyt aktiivilomaa hautajaisia pitäen ja seurakuntalaisten kanssa Saarenmaalle retkeillen. Viikon verran Kari ehti harrastaa matkailua omaankin laskuun. Virossa hän on palvellut nyt 32 vuotta. Tuttu työ jatkuu, mutta uudetkin haasteet saattaisivat maistua.

Antero Rasilainen, Joona Toivanen sekä Teamsillä mukana Ruotsalat ja Kari Tynkkynen.

Mannermaat

Mannermaat kotimaanjaksolla

Anu ja Petteri Mannermaa kertovat, että työ Venäjällä on nyt haastavaa, erityisesti sinne kulkeminen ja palkkarahojen saaminen. Turvatonta oloa ei kuitenkaan ole tullut.

Petteri tekee Pietarissa suomenkielistä työtä pappina ja musiikkityötä Pyhän Marian seurakunnassa. Ihmisillä on paljon rukousaiheita. Sotatilanne on muuttanut ilmapiiriä, myös Inkerin kirkossa.

Anu on iloisissa pidetystä evenkikielen käännösprojektin seminaarista, johon hallitus myönsi avustuksen. Nyt käännetään Uutta testamenttia, missä tekoäly toimii apuna. Aikaa on varattu seitsemän vuotta. Työlle on saatu täysi rahoitus.

Oiva Hujanen ja Satu Kivisaari sekä Tuula Kosonen.

Titta Hämäläinen. Kuva: Janne Vuorela

Tuula Kosonen kääntää Suomesta käsin

Tuula Kososen Raamatunkäännöstyössä akekielelle on vuorossa Vanha testamentti. Tuula tarkistaa raa-kakäännöstä, ja sen jälkeen on vielä useampi tarkis-tus. Koti on Joensuussa, mutta Tuula tapaa ajoittain myanmarilaisia alkukääntäjiä Thaimaassa.

Iloa tuo se, miten näkyvästi Raamatun sana muuttaa ihmisen elämää, kun demoniuskonnon harjoittaja on vapautunut pelon ja pahan vallasta. Uudet, nuoret kristityt ovat ottaneet Raamatun sanan innolla vas-taan.

Oiva Hujanen Virossa käymässä

Oiva Hujanen iloitsee kielitaitonsa kehittymisestä: hän pystyy jo opettamaan ja saarnaaman viroksi toi-miessaan seurakunnissa kouluttajana ja rohkaisijana. Kipeäksi asiaksi Viron kirkossa Oiva kokee sen, että papisto ja seurakuntalaiset ovat kaukana toisistaan, taustalla Neuvostoliiton aikainen tasa-arvottomuus. Miten saada väki ymmärtämään, että ollaan yksi lau-ma, jossa jäsenet voisivat rohkaistua ottamaan teh-täviä seurakunnassa?

Ensi vuonna Oiva toimii 60 % Suomessa ja 40 % Virossa, koska hänen vastuullaan ovat kesän 2027 evankeliset kesäjuhlat Vantaalla.

Titta Hämäläinen Virossa

Titta Hämäläinen toimii parhaillaan puoliaikaises-ti Lauritsalan seurakunnan lähetysshiiteerinä sekä puoliaikaisesti Elyn lähetystyöntekijänä Virossa. Hän vastaa Virossa ev.lut.kirkon lapsityöntekijöiden kou-luttamisesta ja työn mahdollistamisesta, yhteistyössä seurakuntien kanssa. Hänen tehtävänsä kuuluu Viron kirkon arkkipiispa **Urmes Viilman** toivomaan paino-pistealueeseemme Virossa: seurakuntien lapsi- ja nuorisotyön kehittämiseen. Tähän pyritään saamaan enemmän voimavaroja.

Joona Toivanen, lähetysjohtaja

Joona Toivasta ovat kuluvana vuonna työllistäneet Sambian kentän avaus, työn sopimukset ja suunnitelmät. Eteläisen Afrikan luterilaisten kirkkojen yh-tymä, LUCSA, kouluttaa jäsenkirkkojen parissa toi-mivia pappeja. Tieto ei kuitenkaan leviä koulutetun kautta laajemmalle omaan kirkkoon. Elyn tarkoitus on järjestää Sambiassa seminaareja, joissa LUCSAN kouluttamat jakavat saamaansa tietoa sambialaisille kollegoilleen.

Käynnistymässä on myös konkreettinen suunnittelu-tyo Indonesian kentän avaamiseksi.

Janne Vuorela, osa-aikainen media-asiantuntija

Janne Vuorelan ajan-kohtainen päätehtävä on uusien kotisivujen käyttöönotto. Kerä-tään palautetta, ke-hitetään ja korjataan.

Virpi Tuominiemi, toimistonhoitaja

Virpi Tuominiemi on ensimmäinen, ja siis pitkäaikaisin, Elyn palkatuista työntekijöistä. Teh-täviin kuuluu sähköpostin hoito, viitenumeroiden tarkistamisia ja kyselyihin vastaamisia. Tänä vuonna on työllistänyt myös uu-den tietokoneen käyttöönotto, samoin Viron matkan matkatoi-mistojärjestelyt. Virpi on päivit-tänyt Elyn tapahtumakalenteria

Janne Vuorela

Virpi Tuominiemi

ja taittanut valtaosan vuoden Valo-lehdistä. Myyntiin tulleet uudet adressit ovat myös Virpin työtä.

Satu Kivisaari, lähettäjätoiminnan johtaja

Satu Kivisaaren syksyn keskeisiä asioita ovat jäsenkampanja syys-marraskuussa sekä elokuun alussa toimintansa aloittanut lähettäjätoimikunta. Hänen vastuullaan ovat Elyn aluetiimitoiminnan kehittäminen, alueelliset tapahtumat (seurat, kirkkopyhät, jäsenkampanjaan liittyvät tilaisuudet ym.) sekä Etelä-Pohjanmaan ja Tampereen yhteinen syysretki Karviaan. ”Työtä on, mutta siitä selviää tekemällä”, Satu toteaa.

Antero Rasilainen, toiminnanjohtaja

”Meidät pitäisi tunnistaa siitä, että kerromme Jeesuksesta. Armon ja ilon evankeliumi saa näkyä ja kuulua. Elyssä haluamme toimia sillanrakentajina. Meidän hengellinen yhteisömme on seurakunnissa. Toimimme seurakuntien kanssa, tukijoina ei kilpailijoina”, Antero muistuttaa.

Kun Elylle on tullut lisää lähetystyöntekijöitä ja vaikutusalue kasvanut, Antero toivoo, että voisimme siirtyä kasvussa leveydestä syvyyteen. Jäsenkampanjan kautta pyritään saamaan vastuunkantajia seurakuntiin.

”Perustus, joka on Jumalan sanassa, kestää. Rakkauudessa tekeminen ja toimiminen tuottaa tulosta”, hän toteaa.

Työntekijät ja hallitus Tampereen tuomiokirkon alasalissa.

PSALMIT PUHUTTELEVAT MONIN ERI TAVOIN

Kimmo Niskala

Psalmit ovat juutalaisten ja meidän kristittyjen yhteistä aarteistoa. 150 psalmissa on erilaisia psalmityppejä: On opetuspsalmeja, lohdutuspsalmeja, katumuspsalmeja, rukouspsalmeja ja ennen kaikkea kiitospsalmeja. Lisäksi löytyy vielä profeettallisia psalmeja. Siksi psalmit ovatkin suurenmoinen ja monipuolinen kokoelma kirjoittajiensa tunteja, joihin eri aikakausien ihmisten, myös meidän, on helppo samaistua.

Kirjoittajina mainitaan joitakin yksittäisiä henkilöitä, eniten niitä on taidettu merkitä kuningas Daavidin nimiin. Viidenkymmenen psalmin kohdalla tekijä on tuntematon.

Psalmista on sanottu, että se on Jeesuksen ajan virsikirja. Psalmit olivat siis Jeesukselle tuttuja. Hän viittaakin puhuessaan usein Vanhan testamentin kirjoituksiin, myös psalmeihin. Psalmit ovat kuuluneet olennaisena osana temppelijumalanpalvelukseen. Meidänkin kirkkomme jumalanpalveluksissa psalmeilla on merkittävä osa, joko luettuina tai laulettuina.

Emeritus piispa **Yrjö Sariola** toteaa kirjassaan *Psalmmietiskelyjä* useaan otteeseen, että psalmilauluihin liittyi usein myös monipuolinen soitinten käyttö. Psalmien alussa on usein myös merkintä, miten psalmi pitää laulaa ja soittaa.

Yrjö Sariola jatkaa: ”Jerusalemien temppelipalveluksen musiikkiperintö jatkuu yhä. Me lännen kirkon kristityt emme jumalanpalveluksissamme ylistä Jumalaa vain laulaen, vaan otamme myös soittimet mukaan. Urut ovat kirkossamme pääsoitin, mutta sen rinnalle on iloksemme otettu käyttöön monia muitakin soittimia. Niitä kaikkia koskee psalminlaulajan kehoitus: Soittakaa kauniisti, huutakaa riemunne julki.”

Psalmeista on vaikea mainita yhtä mielipsalmia, koska eri elämäntilanteissa eri psalmit puhuttelevat eri tavoin. Nyt nostan kuitenkin esiin Psalmin 139.

Laulunjohtajalle. Daavidin psalmi.

Herra, sinä olet minut tutkinut, sinä tunnet minut. Missä olenkin, minne menenkin, sen sinä tiedät, jo kaukaa Sinä näet aikeeni.

Kuljen tai lepään, kaiken olet mitannut, perin pohjin, sinä tunnet minun tekemiseni. Kielelläni ei ole yhtäkään sanaa, jota sinä Herra et tuntisi. Sinä suojaat minut edestä ja takaa, Sinä lasket kätesi minun päälleni. Sinä tiedät kaiken. Se on ihmeellistä, siihen ei ymmärrykseni yllä. (Ps. 139:1-6)

Minä olen ihme, suuri ihme, ja kiitän sinua siitä. Ihmeellisiä ovat sinun tekosi. Minä tiedän sen. Minä olen saanut hahmoni näkymättömissä, muotoni kuin syvällä maan alla. Mutta sinulta ei pieninkään luuni ole salassa. Sinun silmäsi näkivät minut jo idullani, sinun kirjaasi on kaikki kirjoitettu. Ennen kuin olin elänyt päivääkään olivat kaikki päiväni jo luodut. Kuinka ylivertaisia ovatkaan sinun suunnitelmasi, Jumala. Kuinka valtava on niiden määrä! Jos yritän niitä laskea, niitä on enemmän kuin hiekanjyviä. Minä lopetan, mutta tiedän, sinä olet kansani. Ps.139:14-18

Tässä meitä muistutetaan siitä, kenen käsissä olemme. Psalmin kirjoittaja katsoo elämänsä ja toteaa hämmästyneenä: ”Minä olen ihme, ihmeellisesti luotu.” Psalmin sanat eivät kerro vain ihmiskehon monimutkaisesta biologiasta, vaan ennen kaikkea siitä, että jokainen meistä on taideteos, mestaripiirros, kuten eräällä laulussa todetaan. Kukaan meistä ei ole täällä sattumalta, eikä turhaan. Meillä on tarkoitus ja tehtävä.

Jumala on siis nähnyt meidät jo ennen syntymäämme. Tämä sama luova ja hoitava Jumala katsoo meitä tänäänkin. Hän tietää ilomme ja surumme,

voimamme ja väsymyksemme. Tämä tieto on meille erityisen lohdullinen, jos koemme väsymystä työssämme tai vaikkapa toimiessamme vapaaehtoistyössä. Jumalan silmissä emme ole vain tekijöitä emmekä työmme summia vaan Hänen rakkaita luotujaan.

Hänen kirjassaan on jokainen päivämme määrätty, hän pitää meistä huolen - silloinkin kun emme itse jaksaa. Saamme levätä siinä turvassa, että olemme hänen kädessään ja kädellään elämämme alusta päiviemme loppuun asti ja aina iankaikkisuuteen saakka.

Kimmo Niskala on eläkkeellä oleva nuoriso- ja diakoniatyöntekijä Alajärveltä. Artikkelin perustuu Evankelisilla kesäjuhlilla 2026 pidettyyn puheeseen.

Vas. Tero Ruotsala, Kimmo Niskala ja Samuel Reinaru Evankelisilla kesäjuhlilla Ikaalisissa 2026. Kuva: Janne Vuorela

YHTEYS LÄHETTÄJÄSEURAKUNTIIN KANTAA

Kuva: Janne Vuorela

Tärkeintä on esirukous

Meillä on meneillään neljäs työkausi lähetystyöntekijöinä. Matkan varrelle mahtuu monenlaisia kokemuksia lähettävien seurakuntien kanssa. Monesti ajattellaan, että nimikkoseurakunnan tehtävä on tukea taloudellisesti. Meistä esirukous on kuitenkin kaikkein tärkeintä. Toivomme, että seurakunnissa rukoiltaisiin työmme lisäksi meidän ja perheemme puolesta. Joissakin seurakunnissa olemmekin todenneet, että pelkkä rukous on aivan riittävä peruste nimikkosuhteen solmimiseksi.

Keskeinen kysymys suhteessa lähettäviin seurakuntiin liittyy varmasti siihen, millaista yhteydenpito on. Lähetyskentällä työskennellessä ei välttämättä ole aikaa eikä voimavaroja muuhun kuin hädin tuskin rukouskirjeiden kirjoittamiseen. Muutenkin lähetin kasvot ovat ikään kuin kääntyneenä kentälle päin niitä ihmisiä kohti, joita olemme palvelemassa. Mutta lähettäjiä saapuva viesti tai kutsu vierailemaan ilahduttaa aina, vaikkei siihen heti ehtisi vastaamaan. Kotimaanjaksolla pääsemme sitten tapaamaan kasvokkain.

Anu ja Petteri Mannermaa, Venäjä
Mannermaat ovat kotimaanjaksolla
1.8.2026 -31.1.2027

Yhteys löytyy...

Nimikkoseurakunnilla on erilaisia tapoja pitää yhteyttä lähetystyöntekijään. Jos en ole ollut yhteydessä heihin, niin he soittelevat ja kyselevät kuulumisia tai sitten kyselevät erilaisia vinkkejä esim. lähetysradan tekemiseen. Samoin erityisesti kesällä nimikkoseurakuntien riparit pitävät yhteyttä Skypen välityksellä. Rippikoululaiset voivat silloin kysellä lähetystyöstä ja sen arjesta kentällä.

On hienoa, että nimikkoseurakunnat ottavat yhteyttä ja haluavat tietää lähetystyöntekijän tekemisistä ja arjesta. Usein lähettinä en ole pitänyt tarpeeksi yhteyttä, mutta tietoisuus että seurakunnissa rukoillaan joka sunnuntai lähetystyön ja lähetin puolesta on huippua. Monissa töissä joutuu tekemään työtä yksin, mutta lähetystyössä saat kokea, että työsi puolesta rukoillaan. Olet oman nimikkoseurakunnan työntekijä tekemässä työtäsi kaukana lähetysmaassa. Virressäkin lauletaan "Annoit Herra tehtävän sinun seurakunnassasi..." Tätä tehtävää on hienoa tehdä yhdessä nimikkoseurakuntien kanssa.

Kari Tynkkynen, Viro

Kuva: Virpi Tuominiemi

Kullanarvoiset lähettäjät

Ajatellessamme lähettäjiämme mielen täyttää kiitollisuus ja lämpö. Olemme aina ajatelleet, että jokainen kastettu on kutsuttu lähetystyöntekijäksi -palvelupaikat vain ovat erilaisia eri ihmisille. Lähetystyöntekijöiden lähettäminen on elävän seurakunnan merkki ja lähetys ikään kuin kirkon tapa hengittää. Jumala kutsuu yhdet lähettämään, jotta toiset voidaan lähettää, ja lopulta koko Kristuksen kirkko toimii vuorovai-
kutuksessa kasvaen yhtenä ruumiina.

Kodeissamme maailmalla on monia merkkejä lähettäjistä: kortteja, kalentereita, mukeja, villasukkia ja muita lahjoja. Yhteistyökirkkoihimme olemme saaneet lähettäjiä vieraaksi ja lähettäjien lahjoja jaetta-

vaksi. Viroon on viety paljon kalusteita ja vaatteita, Jordaniaan vietiin pyhäkoulutarvikkeita ja Kambo-džassa mm. piispa Sreyliak "puukotettiin" eli hänelle annettiin puukko kauhavalaiten toimesta.

Nimikkoseurakunnassa vieraillessa tulee tunne kuin olisi kylässä rakkailla sukulaisilla, jotka myötäelävät perheemme vaiheissa ja kantavat meitä rukouksin. Lähtömme mahdollistavat uskolliset lähettäjät, joiden rakkaus Jumalaan heijastuu myös paikallisille työtovereillemme. Kiitos, kullanarvoiset lähettäjät, vapaaehtoistyöstänne, rukouksista ja siitä, että teette lähetystyötä todeksi omalla paikallanne!

Pia ja Tero Ruotsala, Kambodža

Kuvassa lapualaisia lähettäjiämme Lyhty-illassa 24.9.2025.
Valo meidät yhdistää! Kuva: Ruotsalan albumi

Kuva: Janne Vuorela

Pia ja Tero Ruotsala Kambodžaan

Elyn ja Kambodžan luterilaisen kirkon yhteistyö alkoi 1.1.2026, ja sen täysi toimintavaihe käynnistyi, kun lähetystyöntekijämme Pia ja Tero Ruotsala muuttivat Phnom Penhiin asumaan elokuussa 2026. Pian erityistehtävä on kouluttaa Kirkon perheneuvonnan toteuttajia Kambodžassa, toimia heidän työnohjaajanaan ja hoitaa kansainvälistä CFC-perheneuvojaverkostoa. Tero työskentelee kirkossa musiikkityön kehittäjänä sekä nuorten parissa. Hän tukee kansainvälistä CFC-työtä teknisesti.

Työ toteutetaan pääasiassa Phnom Penhissä, mutta kirkolla on myös kaupungin lähialueilla maaseudulla seurakuntia, joissa toteutetaan neuvontaa ja koulutuksia.

Ruotsaloiden uudesta työvaiheesta voitte lukea lisää Joulun Valo -lehestä. EK

ELYN JA LAPUAN TUOMIOKIRKKO-SEURAKUNNAN YHTEISET KESÄKIRKOT KYLÄKIRKOISSA

Ely on yhdessä Lapuan seurakunnan kanssa yhteistyössä järjestänyt jo vuosien ajan kesäkirkkotapahtumia alueen kyläkirkoissa Kauhajärvellä ja Tiistenjoella. Kaunis perinne kutsuu vehreyden keskellä laulamaan ja sanan kuuloon.

Idea kesäkirkkoista syntyi seurakuntalaisten toiveesta. Koettiin, että olisi kiva kokoontua kesällä kyläkirkkoon lyhyeen hiljentymiseen. Sitä päätettiin sitten kokeilla. Kyläkirkot ovat kauniilla paikoilla, ja kesä kirkon ympärillä suorastaan kutsuu kirkkoon.

Kesäkirkkoja on pidetty Lapualla vuodesta 2017 lähtien erilaisin aihein. Ensimmäiset olivat teemalla ”Ken on luonut sinitaivaan”, ja ne toimitettiin Lapuan sivukirkoissa Kauhajärvellä ja Tiistenjoella. Mukaan pyydettiin Elyn jäseniä ja paikkakuntalaisia avustamaan. Iltoihin teimme oman lauluvihkosen, johon keräsimme kesäisiä lauluja ja virsiä, puolet Siionin Kanteleesta ja toinen puoli virsikirjasta. Ne jaetaan seurakuntalaisille tilaisuuden alussa.

Iltakirkko on noudatellut sanajumalanpalveluksen kaavaa ja joskus illoissa on tarjottu päätteeksi iltateetä tai -kahvi. Kauhajärvellä oli tänä kesänä järjestetty tapuliin oikein kahvila, joka oli auki arkipäivisin. Se oli ihan pakko kokeilla - oli todella viihtyisä.

Tämän kesän Kauhajärven kesäkirkko toteutui 10.6., teemana ”Soi kunniaksi Luojan”. Väkimäärä tapahtumissa saattaa vaihdella kymmenen ja viidenkymmenen välillä. Olipa väkeä vähän tai enemmän, kesäiltojen kirkkohetki on koettu mukavana yhteisöllisyyden tuojana ja lauluhetkenä.

Ulla Latomäki

Kuvassa Kauhajärven kirkko. Kuva: Ulla Latomäki

ELYn kotisivut uudistuivat!

Kotisivuiltamme löydät tulevat tapahtumat, ajankohtaista tietoa ELYstä ja lähetystyöstä sekä materiaalia seurakuntien käyttöön. Tutustu myös lähettäjätoimintaan, lue ELYn lehteä ja löydä uusia tapoja olla mukana yhteisessä lähetystehtävässä.

Tervetuloa tutustumaan uudistuneisiin kotisivuihimme!

www.evangeliset.net

#armoajailoa

Kesäkirkossa Tiistenjoella

Tiistenjoen kyläkirkossa kokoonnuttiin kesäkirkkoon illalla 14.6. Topparinmäellä kohoaa jo järjestyksessä toinen kirkko, ensimmäisen tuhouduttua sotavuosi-na tulipalossa. Kauniissa, puupintaisessa kirkkosalis-sa oli päivän konfirmaatiojuhlista huolimatta koolla parikymmentä sanankuulijaa, kun kellot ilmoittivat jumalanpalveluksen alkaneeksi. Runsaat lau-lut ja virret laulettiin omasta kesäkir-
kon lauluvihosta kanttori **Hannele Mehtälän** säestyksellä. Litur-gina toimi pastori **Marketta Veikkola**.

Saarnan Sakkeuksen ja Jeesuksen kohtaamisker-tomuksen pohjalta esitti Lapuan uusi kappalai-nen, **Merja Kaunismä-ki**. Hän korosti sitä, että vaikka jokaisella voi olla oma tapansa tulla uskoon ja uskoa, Jeesus näkee jokaisen häntä kaipaavan ja kutsuu luokseen. Tässä tietoisuudessa oli hyvä lähteä kesäiltaan, vaikka Kesän Valo -leh-ti kainalossa, jos ei sitä aiemmin ollut saanut. EK

Tällä joukolla pidettiin kesäillan sanajumalanpal-velus Tiistenjoella. Kuvat: Erja Kuhlampi

Tapahtumakalenteri

Rukoilemme siunausta järjestettävälle tapahtumille

Lokakuussa

Su 4.10. Hamina, Miehikkälän kirkko, klo 10 Messu, saarna Petteri Mannermaa. Kirkkokahvit, lähetystilaisuus sekä musisointia, Mannermaat.

Ma 5.10. Kurikka, srk-keskuksen kahvio, klo 13 Siionin kannel seurat, Sirpa Keski-Antila, Maarit Rautanen.

Ti 6.10. Lappeenranta, Kirkonkylmä (Kirkkokatu 10), klo 18 Toivon ilta, makujen ilta, Titta Hämäläinen.

Ke 7.10. Järvenpää, Vanhankirkon Oliivi (Kirkkotie 2B), klo 14 Lähetyspiiri, vierailijana Anni Roiha.

Ke-to 7.-8.10. Kuopio, Tuomiokirkko (Vuorikatu 17) ja Alavan kirkko (Keihäskatu 5), Kirkon kansainvälisen työn verkostopäivät, Tarvitseeko väliä? - tässä yhdessä maailmassa. Ke 7.10. klo 13 avausmessu, piispa Jari Jolkkonen. Klo 17 alkaen - Tule tapaamaan kansainvälisiä toimijoita esittelypöydille, Elystä mukana Antero Rasilainen. To 8.10. klo Kirkon kansainvälisen työn verkostopäivien päätös, klo 15.15-16 Pyhän Hengen lahjat kansainvälisessä työssä, Tuomiokirkko.

To 8.10. Kauhajoki, srk-keskus, klo 14 Siionin kannel seurat, Tuuli Tamminen-Syrjälahti, Sirpa Keski-Antila.

Su 11.10. Helsinki, Puistolan kirkko (Tenavatie 4, P-paikka: Kasukka), klo 12 Messu, saarna Antero Rasilainen, lit. Markku Arola, kanttori. Siionin kanteleen lauluhetki, Rasilainen, Arola.

- **Kortesjärvi**, kirkko, klo 13 Elyn kirkkopyhä, jumalanpalvelus, saarna Marketta Veikkola, lit. Noora Granvik, kanttori Heli Turpela, laulua Raija Pirttinen. Kirkkokahvit ja Elyn työn esittelyä.

- **Peräseinäjoki**, srk-talo, klo 14 Siionin kannel seurat, puhujina Esa Luukkala, Satu Kivisaari, Sakari Seppälä.

Ma 12.10. Kouvola, Maria-sali (Savonkatu 40), klo 18 Laulua ja lähetystä, Tuttu ja tuntematon Inkerin kirk-

ko, tutustumme kuvien kera Inkerin kirkon arkeen kesällä 2026, Antero Rasilainen, Tommi Nikki, musiikissa Houseband.

Ti 13.10. Hamina, Riihikalliontie 8, klo 14 Kotiseurat Raita Hostikalla, Antero Rasilainen.

- **Hyvinkää**, Vanhan kirkon sivusali (Uudenmaankatu 13), klo 14 Armon ja ilon iltapäivä, Mika Viitanen, Kosti Kallio.

Ke 14.10. Kokkola, Kaarlelan srk-kodin ANNA-sali (Kruunupyyntie 1), klo 13.30 Lauluhetki päiväkahvin aikaan, lauletaan Siionin kannelta.

- **Tampere**, Aleksanterin kirkon krypta, klo 15 Lauletaan yhdessä itsemme rakentumiseksi. Tervetuloa mukaan laulamaan ja inspiroitumaan yhdessä muiden kanssa. Teemat muodostuvat kirkkovuoden sekä muiden aiheiden pohjalta. Lisäksi tarkastellaan laulun merkitystä eri elämänvaiheissa.

To 15.10. Seinäjoki, Simunanrannan palvelukeskus (Huhtalantie 76), klo 13.30 Siionin kannel -lauluhartaus, lauluryhmää johtaa Marjatta Perttula.

Su 18.10. Kouvola, keskuskirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, saarna Petteri Mannermaa, lit. Ulla Koskinen, kanttori Mari Lehtinen. Lähetystilaisuus Luukas-salissa, Mannermaat.

- **Helsinki**, Vuosaari (Satamasaarentie 7), klo 11 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Oiva Hujanen. Kirkkokahvitilaisuudessa lähetyskuulumisia Virossa ja Elystä, Hujanen.

Ma 19.10. Kurikka, srk-keskuksen kahvio, klo 13 Siionin kannel seurat, Mikko Mukkala, Sirpa Keski-Antila, Maarit Rautanen.

To 22.10. Alahärmä, srk-talo, klo 18 Elyn ja HYN seurakunta, puhujana Pekka Keltto, Satu Kivisaari, Kööri-lauluryhmä. Kahvit 17.30.

Su 25.10. Seinäjoki, klo 14 Siionin kannel seurakunta, Laura Launiala, Johanna Ojala-Haapala, Kaisa Anttila, Ulla Harju. Kahvitarjoilu klo 13.30.

Ilmoita

Tapahtumailmoitukset
seuraavaan lehteen
ely@evangeliset.net
tai p. 040 415 9416

(myös WhatsApp- ja tekstiviestein)
20.10.2026 mennessä, kiitos.
Joulun Valo ilmestyy viikolla 48.

Katso päivitetty tapahtumatiedot
www.evangeliset.net/kalenteri

Ke 28.10. Kokkola, Lähetyssoppi klo 11-15 (Läntinen Kirkkokatu 17), Elyn ystävät palveluvuorossa.

- **Lapua**, Kaaranmännikkö, klo 18 Lyhtyilta, Ulla Latomäki, Satu Kivisaari, lyhtytiimi.

To 29.10. Alavus, srk-talo, klo 13 Hyvässä seurassa -tilaisuus.

- **Tampere**, Kaukosen kulma (Keskisenkatu 5), klo 17.30 Siionin Kanteleen toivelaulujen ilta.

Marraskuussa

Su 1.11. Kokkola, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Eija Seppä. Messun jälkeen keittolounas ja lähetysjuhla, mukana ent. lähetystyöntekijä Regina Hantikainen, lähetystyön ohj. Minna Lempiälä, srkn pappi.

Ma 2.11. Kurikka, srk-keskuksen kahvio, klo 13 Siionin kannel seurakunta, Satu Kivisaari, Sirpa Keski-Antila, Maarit Rautanen.

Ke 4.11. Järvenpää, Vanhankirkon Oliivi (Kirkkotie 2B), klo 14 Lähetyspiiri, vierailijana Kirsti Saarela.

- **Seinäjoki**, Hylläkallion srk-koti (Opintie 1), klo 18 Siionin kannel seurakunta, Satu Kivisaari, Merja Kramsu.

Ti 10.11. Hyvinkää, Vanhan kirkon sivusali (Uudenmaankatu 13), klo 14 Armon ja ilon iltapäivä, Mika Viitanen, Kosti Kallio.

Ke 11.11. Kokkola, Kaarlelan srk-kodin ANNA-sali (Kruunupyyntie 1), klo 13.30 Lauluhetki päiväkahvin aikaan, lauletaan Siionin kannelta.

- **Tampere**, Aleksanterin kirkon krypta, klo 15 Lauletaan yhdessä itsemme rakentumiseksi. Tervetuloa mukaan laulamaan ja inspiroitumaan yhdessä muiden kanssa. Teemat muodostuvat kirkkovuoden sekä muiden aiheiden

Joulun Valo 2026

Joulu on lahjojen aikaa. Lapsille joulupukin lahjasäkki tai kuusen alle kootut paketit lienevät joulun keskeisin asia. He ovat oikeilla jäljillä – joulun ytimessä todellakin on lahja. Vietämme juhlaa talven synkimpään aikaan, koska sen keskellä meille avautuu erityisen kirkkaana kaikkien aikojen upein lahja: Jeesus, Vapahtaja, maailmaan tulleena seimen lapsena. Kun haluat kertoa tästä Jumalan ikuisesta lahjasta ystäville ja läheisillesi, Joulun Valo -lehti tulee avuksi. Tilaamalla lehteä ja lähettämällä sen joulutervehdyksenä olet mukana levittämässä joulun sanoman valoa ja siunausta.

Lehden hinta 5 €/kpl

10 kpl -10 % alennus
20 kpl -15 % alennus
30 kpl -20 % alennus
100 kpl -30 % alennus
+ postikulut

Tilaukset ja tiedustelut ELYn toimistolta:

ely@evangeliset.net | p. 040 415 9416

Joulukeräys 2026

Osallistu joulukeräykseen:

<https://www.evangeliset.net/joulukerays/>

Voit tehdä lahjoituksen: **tili IBAN FI06 5114 0220 0380 63, viestiksi joulukeräys sekä oma seurakuntasi. MobilePayn lahjoitusnumero on 12374** tai voit antaa tukesi yhdistyksen kotisivujen kautta: **www.evangeliset.net/lahjoita**. Kiitos lahjastasi. Toivotamme sinulle ja läheisillesi rauhaa, iloa ja siunausta jouluihin ja tulevaan vuoteen.

pohjalta. Lisäksi tarkastellaan laulun merkitystä eri elämänvaiheissa.

To 12.11. Seinäjoki, Simunanran-
nan palvelukeskus (Huhtalantie 76),
klo 13.30 Siionin kannel -lauluhartaus,
lauluryhmää johtaa Marjatta Perttula.
- **Kauhajoki,** kirkko, klo 14 Siionin
kannel seurat, Satu Kivisaari, Sirpa
Keski-Antila.

Su 15.11. Lauritsala (Kauppalanka-
tu 1), klo 10 Lähetysjuhla, messu. Klo
11 lammaskaalia ja mustikkakukkoa.
Viron työn kuulumisia, nimikkolähetti
Titta Hämäläinen.

- **Ylistaro**, kirkko, klo 10 Elyn kirkko-
pyhä, messu, saarna Harri Kuhalampi.

Ma 16.11. Kurikka, srk-keskuksen kahvio, klo 13 Siionin kannel seurat, Sirpa Keski-Antila, Maarit Rautanen.

To 19.11. Kokkola, Lähetyssoppi (Läntinen Kirkkokatu 17), klo 12 Lau-
luhetki ja hartaus, Matti Aho. Elyn ys-
tävät palveluvuorossa.

La-su 21.-22.11. Kitee, Ev. Kansanopisto, Hengellinen viikonloppu Raamatun, Siionin kanteleen ja lähetystyön merkeissä, mukana Antero Rasilainen, Aija Paakkunainen.

Su 22.11. Seinäjoki, Soukkajoki, klo 14 Siionin kannel seurat, Mikael Tammilehto, Anssi Pyykkönen, Marketta Veikkola, juonto Kaisa Anttila.
- **Salo,** Uskelan kirkko (Sairaalantie 5), klo 17 Tuomasmessu, saarna Oiva Hujanen.

Ma 23.11. Oulu, Tuiran kirkko (Myllytie 5), Satu Kivisaari, Tarja Oja-Viirret.

Ti 24.11. Oulu, Koskelan majatalo (Mertatie), vieraana Satu Kivisaari ja Tarja Oja-Viirret: klo 10 ohjelmaosuus, klo 11 lounas, klo 12-15 käsityöpiiri.

To 26.11. Alavus, srk-talo, klo 13
Hyvässä seurassa -tilaisuus, Satu Ki-
visaari.

- **Tampere**, Kauksun kulma (Keskisenkatu 5), klo 17.30 Siionin Kanteleen toivelaulujen ilta.

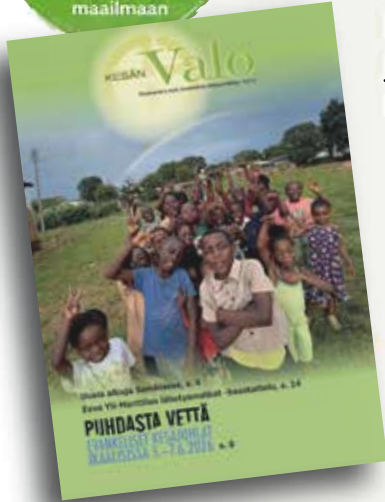
Ma 30.11. Kurikka, srk-keskuksen kahvio, klo 13 Siionin kannel seurat, lähetys sihteeri Eija Viitanen, Sirpa Keski-Antila, Maarit Rautanen.

- **Espoo**, Pitäjätupa (Kirkonmäentie 2), klo 18.30 Miestenpiiri "Aarteenetsijät", Oiva Hujanen.

Katso päivitetyt tapahtumatiedot
www.evangeliset.net/kalenteri

JÄSENKAMPANJA 1.9.–30.11.2026

ELYn lehti
6 kertaa
vuodessa
– Ikkuna
lähetystyön
maailmaan

LIITY jäseneksi!

Yhdessä viemme armon ja ilon
evankeliumia sanoin ja teoin eteenpäin.

Liittymällä Evankelinen
lähetysyhdistys – ELY ry:n
jäseneksi saat ELYn lehden
kuusi kertaa vuodessa.

ELYn lehdestä löydät:

- ✓ ajankohtaisia kuulumisia ja näkökulmia
lähetystyöntekijöiden arjesta
- ✓ tietoa ja uutisia lähetystyöstä ja
lähettäjätoiminnasta
- ✓ tapahtumakalenterin – tiedät missä ja
milloin tapahtuu. Tervetuloa mukaan!

Jäsenenä olet mukana yhteisessä
lähetystyössä!

Jäsenmaksu
25 €/v
(18–30v. 10 €/v)

MIKSI LIITTYÄ?

Jäsenyys on yksinkertainen tapa olla mukana
lähetystyössä ja saada säännöllisesti tietoa siitä,
mitä lähetyiskohteissa tapahtuu.

*On hienoa saada kuulla,
mitä lähetystyössä tapahtuu
ja rukoilla lähetystyöntekijöiden puolesta.
Jäsenyys pitää minut mukana.*

– ELYN JÄSEN

KUTSU YSTÄVÄSI MUKAAN!

Voit kutsua ystäväsi mukaan liittymään
Evankelinen lähetysyhdistys – ELY ry:n
jäseneksi.

Saat pienen
kiitoslahjan
ELYn
toimistolta!

NÄIN SE TOIMII:

1

Kerro ystävälle
jäsenyydestä.

2

Hän liittyy
jäseneksi.

3

Hän kirjoittaa
kutsujan nimen
jäsenlomakkeeseen.

4

Kiitos sinulle!
Saat pienen
kiitoslahjan.

JÄSENLOMAKE

- ☐ Haluan liittyä ELYn jäseneksi
☐ Haluan muuttaa tietojani

Kutsujan nimi (jos sinut on kutsuttu)

Etunimi

Kutsujan osoite

Sukunimi

Lähiosoite

Postinumero

Postitoimipaikka

Sähköposti

Puhelin

Syntymäaika (pp.kk.vvvv)

Ammatti

Kotiseurakunta

VOIT PALAUTTAA LOMAKKEEN:

Postitse:
Evankelinen lähetysyhdistys – ELY ry
PL 49, 43501 Karstula

Sähköpostitse:
ely@evangeliset.net

Tai liity helposti verkossa:
www.evangeliset.net

Toimiston puh lisätiedoille:
040 415 9416

Täyttämällä ja palauttamalla lomakkeen hyväksyn, että tietojani käytetään
jäsenrekisterin ylläpitoon.

Koen yhdistyksen tarkoituksenkäytössä (§2) mainitut asiat itselleni tärkeiksi ja
siksi haluan liittyä ELY ry:n jäseneksi. Lisätiedot www.evangeliset.net/saannot

Allekirjoitus

Yhdessä viemme armon ja ilon evankeliumia sanoin ja teoin eteenpäin

Armoa ja iloa ihmisille
Evankelinen lähetysyhdistys – ELY ry